

Hippokratova přísaha v praxi

Složením Hippokratovy přísahy se z „obyčejného“ doktorského zaměstnání stává povolání. Přísaha obsahuje základní etické a morální principy, kterými se má lékař řídit. Samozřejmě nelze snižovat její význam, byť je v dnešní době v mnohém přežita, např. postojem k eutanazii či umělému ukončení těhotenství. Přesto by se člověk, který se chce stát lékařem, měl i v dnešní době řídit jejím základním principem – léčit lidi a pomáhat jim. Bohužel se zdá, že i tato ústřední myšlenka ustupuje do pozadí. Dovolte mi podělit se s vámi o vlastní zkušenost.

Byla jsem v 8. měsíci těhotenství, které bylo již zcela jistě nepřehlédnutelné, aspoň v mém případě. Šla jsem vyzvednout recept na léky pro moji babičku na jednu polikliniku v nejmenovaném městě. Na chodbě jediné okno, spousta lidí, žádný vzduch a pořádné vedro. Udělalo se mi zle a zatočila se mi hlava. Lehla jsem si tedy na jednu z volných lavic a snažila se udržet nohy ve svislé poloze ve vzduchu. Trvalo to asi deset minut. Za tu dobu se kolem mě vesele procházely sestřičky, sem tam i nějaký lékař. Myslíte si, že někoho z nich napadlo zastavit se u mě? Ne, opravdu to nikoho nenapadlo. Asi jsem vypadala, že jsem si tam přišla oddechnout a jen tak se poválet po tvrdé lavici, která je pohodlná asi jako pryčna ve vězení. Ovšem korunu tomu dodala sestra praktika, před jehož ordinací se bohužel lavka, a s ní já, nacházela. V pravidelném intervalu, jak se píše na dveřích, přišla zkontrolovat čekárnu a když mě tam uviděla, rozhodným hlasem mi řekla: „Ale vy k nám nejdete, že?“ Ne, nejdu. Děkuji za optání. Když se mi vrátila barva do tváře, šla jsem raději domů.

Celou cestu mě napadala řada otázek typu „kde se má člověku udělat zle, aby si ho někdo všiml, popřípadě mu dokonce poskytnul pomoc?“ Je mi jasné, že na ulici by to nebylo o nic lepší. Ovšem přístup zdravotnického personálu mě zcela zklamal. Nechci to generalizovat, věřím, že někdy by se někde našel člověk, který by se zastavil, jenže já se ho v tu chvíli nedočkala. Naše společnost SOLEN pořádá pro lékaře a sestry mnoho vzdělávacích akcí a kongresů. Na nich vyjde najevo, že v poskytování první pomoci mají mnozí z účastníků značné mezery. To se dá ovšem doučit, od toho tyto akce pořádáme. Ale asi budeme muset do odborného programu začít zařazovat také etiku a morálku, jen tak pro osvěžení paměti, zlepšení intuice a uklidnění svědomí. A já budu doufat, za všechny potenciální pacienty, že příště se někdo zastaví.

Mgr. Hana Reichelová
redaktorka společnosti SOLEN, s. r. o.